خبر

تماشای «نگین کویر» همراه با شبکه افق

مجموعه مستند «نگین کویر» با موضوع جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و اجتماعی منطقه شهمیرزاد در استان سمنان، هر روز از شبکه افق پخش می‌شود.

به گزارش جام جم، شهمیرزاد شهری در شمال استان سمنان است که از نظر گردشگری، تاریخی و کشاورزی دارای اهمیت زیادی است.

شهمیرزاد از نظر آب‌وهوایی زمستانی سرد و تابستانی معتدل دارد و از لحاظ پوشش گیاهی بسیار سبز و خرم است.

مجموعه مستند «نگین‌کویر» در سه قسمت و طی هفته جاری ساعت ۱۷ از شبکه افق پخش می‌شود.

این مستند ساعت ۱۲ روز بعد بازپخش می‌شود.

چرخه حمایت از کارآفرینان جوان در «میدون» کامل شد

چرخه حمایت از کارآفرینان جوان توسط مسابقه تلویزیونی «میدون» با تامین سرمایه برای کسب‌وکار شرکت‌کننده منتخب داوران یا نفر برتر آرای مردمی در هر قسمت از این برنامه کامل شد.

به گزارش جام جم، این رقابت کارآفرینی قرار است از این به بعد از شرکت‌کننده منتخب داوران یا نفر برتر آرای مردمی در هر قسمت برای توسعه ایده و کسب‌وکارش حمایت کند.

بدین ترتیب مسابقه تلویزیونی «میدون» به نفر منتخب داوران در هر قسمت یا منتخب آرای مردمی و براساس نظرات کارشناسانه مبلغی را جهت توسعه و رونق کسب‌وکار ارائه‌شده اختصاص می‌دهد.

گفتنی است، این اتفاق برای اولین‌بار در این مسابقه تلویزیونی می‌افتد و کارآفرینان جوان می‌توانند از رونق کسب‌وکار خود بعد از حضور در این برنامه مطمئن باشند. تامین سرمایه این حمایت از سوی موسسات و نهادهای دولتی و خصوصی صورت می‌گیرد.

مسابقه تلویزیونی «میدون» کاری از گروه اجتماعی شبکه سه سیماست که به تهیه‌کنندگی سید محمدحسین هاشمی‌گلپایگانی پنجشنبه و جمعه‌شب‌های هر هفته بعد از اخبار شبانگاهی از شبکه سه سیما پخش می‌شود.

روایت آسیب‌های اجتماعی از «دریچه» شبکه آموزش

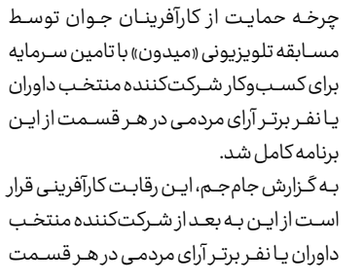

برنامه «دریچه» هر روز با محوریت آسیب‌های اجتماعی، فرهنگ‌سازی و آموزش در اجتماع از شبکه هفت سیما روی آنتن می‌رود.

به گزارش جام جم، برنامه «دریچه» در قالب مستند پنج دقیقه‌ای آسیب‌های اجتماعی، فرهنگ‌سازی و آموزش در اجتماع را به تصویر می‌کشد.

در این برنامه به موضوعاتی همچون آلودگی‌هوا، ترافیک، برخورد مردم با رفتگران، برخورد رانندگان با شهروندان و ... پرداخته می‌شود.

برنامه «دریچه» کاری از گروه آموزش‌های عمومی به تهیه‌کنندگی صفا چاوشی هر روز ساعت ۱۲ از شبکه هفت سیما پخش می‌شود.

«تنهایی» در آی‌فیلم

شبکه آی فیلم که پنجشنبه شب‌ها فیلم سینمایی ایرانی پخش می‌کند، این هفته «تنهایی» با بازی شهاب حسینی را روی آنتن می‌برد. به گزارش جام جم، فیلم سینمایی «تنهایی» ساخته حجت قاسم‌زاده اصل در سال ۱۳۸۶، این بار برای مخاطبان آی فیلم در داخل کشور به نمایش گذاشته می‌شود. در این فیلم بازیگرانی همچون سیدشهاب حسینی، لاله اسکندری، مجید مظفری، رویا تیموریان و امیرحسین مدرس برای اولین بار همکار شده‌اند. در «تنهایی» می‌بینید: حمید به جرم قتل شوهرخواهرش به زندان افتاده است. رئیس زندان به او سه روز مرخصی می‌دهد. وقتی به خانه می‌رسد دلیل این سه روز مرخصی را می‌فهمد. پدر حمید در حال احتضار است. سوری و رضا، خواهر و برادر حمید از حضور او در خانه ناراحتند؛ چون حمید را عامل این مصیبت می‌دانند و با او بدرفتاری می‌کنند. مادر این بی‌حرمتی رضا و سوری را تحمل نمی‌کند و راز قتل شوهر سوری را فاش می‌کند... «تنهایی» قرار است پنجشنبه شب ساعت ۲۳ پخش شود. علاقه‌مندان می‌توانند تکرار این فیلم را روز جمعه در ساعت‌های ۷ صبح و ۳ بعدازظهر دنبال کنند.

قانونی یا غیرقانونی؛ مساله این است

محمدمهدی طباطبایی‌نژاد، معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی یکی از منتقدان به دست گرفتن صدور مجوز و نظارت بر چنین آثار و پلتفرم‌های منتشرکننده آنها از سوی سازمان صداوسیماست و در این مورد بر غیرقانونی بودن تامین مجوز آثار از سوی سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر تاکید کرده و در نقد این موضوع گفته‌است: «براساس متون صریح قانونی مصوب نهادهای قانونگذار صدور مجوز تولید و نمایش هرگونه محتوای سمعی و بصری اعم از فیزیکی و مجازی با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است و اگر خود صداوسیما بخواهد اثری تولید کند که در سیما پخش نشود باید از ارشاد مجوز بگیرد. الزام دریافت مجوز از ساترا هیچ مبنای قانونی ندارد. اگر مبنای قانونی داشت که تعدادی از نمایندگان برای تغییر مسوولیت و اختیار دادن مجوز برای تولید و نمایش در شبکه خانگی طرح ارائه نمی‌کردند.»

سید حسین مسیح‌پور، معاون تنظیم بازار و توسعه کسب و کار ساترا اما در گفت‌وگو با جام جم در مورد قانونی بودن فعالیت ساترا چند مبنا ارائه می‌دهد: تشکیل ساترا چند مبنای قانونی دارد که برخی دوستان خیلی خوب به آن توجه نمی‌کنند. بر اساس نگاه آنها الزاما قانون چیزی است که مصوب مجلس شورای اسلامی باشد، اما این حرف از لحاظ حقوقی حرف صحیحی نیست. در کشور ما و سایر کشورها قوانین مبانی مختلفی وجود دارد. برای ساترا چند استناد قانونی داریم؛ یکی ابلاغیه شورای عالی فضای مجازی است که سال ۹۴ صورت گرفته و آنجا مسوولیت تنظیم مقررات و صدور مجوز رسانه‌های صوتی و تصویری در فضای مجازی به سازمان صداوسیما واگذار شده‌است که ساترا بر این مبنا سال ۹۷ شکل گرفت. دو مبنای قانونی دیگر هم هست؛ یکی بخشنامه رئیس قوه‌قضاییه در سال ۹۸ که این هم بخشنامه دقیقی است و از سازمان تنظیم مقررات اسم می‌آورد.

« بخشنامه »
مراجع قضایی سراسر کشور

با عنایت به نظریه تفسیری مورخ ۱۳۷۹/۷/۱۰ شورای محترم نگهبان ذیل اصول ۴۲ و ۱۷۵ قانون اساسی و ابلاغیه مقام معظم رهبری مدظله العالی مورخ ۱۳۹۴/۶/۲۲ خطاب به رییس جمهور محترم، مبنی بر اینکه : "مسئولیت صدور مجوز و تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی و نظارت بر آن منحصراً بر عهده سازمان صدا و سیما است."

ضروری است مراجع قضایی و ستادی قوه قضاییه هرگونه استعلام درباره صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی را از حیث پروانه فعالیت، مقررات و موضوعات مرتبط از سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی به فصل آورند.

بدیهی است، هرگونه فعالیت در این زمینه بدون مجوز آن سازمان غیر مجاز می باشد.

سید ابراهیم رئیسی

او همچنین در این مورد به حکم رهبری که می‌گوید «مسوولیت صدور مجوز و تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی و نظارت بر آن منحصرا بر عهده سازمان صداوسیماست» اشاره و بیان می‌کند: در حکم رهبری به صورت کلی می‌گوید این به سازمان صداوسیما واگذار می‌شود و ذیل آن سال ۹۷ ساترا شکل می‌گیرد. اما سال ۹۸ بخشنامه رئیس قوه قضاییه دقیقا از سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر نام می‌برد.

مسیح‌پور در ادامه به رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری (**اولا:** ماده ۷ قانون اساسنامه سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۲ که مقرر داشته: تأسیس فرستنده و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی در هر نقطه کشور در انحصار این سازمان بوده و چنانچه اشخاص حقیقی یا حقوقی اقدام به تأسیس یا بهره برداری از چنین رسانه‌هایی کنند از ادامه کار آنان جلوگیری به عمل آمده و تحت تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت.

ثانیا: ماده ۱۴ قانون وظایف و اختیارات وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات مصوب ۱۳۸۲ که مقرر داشته: اختیارات و وظایف مربوط به این وزارت مندرج در این قانون شامل محدوده وظایف و اختیارات سازمان صداوسیما و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران نمی‌شود و قوانین و مقررات مربوط به آنان به قوت خود باقی است.

ثالثاً: نظریه تفسیری شماره ۷۹.۲۱.۹۷۹ مورخ ۷۹/۷/۱۰ شورای نگهبان که اعلام داشته: مطابق نص صریح اصل چهل و چهارم قانون اساسی در نظام جمهوری اسلامی ایران رادیو و تلویزیون دولتی است و تاسیس و راه‌اندازی شبکه‌های خصوصی رادیویی و تلویزیونی به هر نحو، مغایر این اصل است.

بدین جهت انتشار و پخش برنامه‌های صوتی و تصویری از طریق سیستم‌های فنی قابل انتشار فراگیر همانند ماهواره، فرستنده، فیبر نوری و ... برای مردم در قالب امواج رادیویی و کابلی غیر از سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران خلاف اصل مذکور است. رای به ابطال مصوبه «کمیسیون تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی» در خصوص «ارائه خدمات صوتی، تصویری و پخش همگانی ماهواره‌ای» به‌عنوان بخشی از خدمات موضوع پروانه فعالیت اپراتور ماهواره‌ای مخابراتی داد) نیز اشاره می‌کند و به ما می‌گوید: یک مبنای قانونی دیگر هم دارد و آن رائی است که دیوان عدالت اداری در حوزه صدور مجوز و تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر به نفع ساترا در قبال وزارت ارشاد داد. یعنی الان سه مبنای قانونی داریم، اما شنیدیم طرحی هم در مجلس بیان می‌شود. به این ترتیب یک مصوبه مجلس هم به استنادهای قانونی ساترا اضافه خواهد شد.

مسیح‌پور: یک مبنای قانونی دیگر رائی است که دیوان عدالت اداری در حوزه صدور مجوز و تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر به نفع ساترا در قبال وزارت ارشاد داد. یعنی الان ۳ مبنای قانونی داریم، اما شنیدیم طرحی هم در مجلس دارد بیان می‌شود. به این ترتیب یک مصوبه مجلس هم به استنادهای قانونی ساترا اضافه خواهد شد

نگاهی به نقدهای وارد شده درباره نظارت صداوسی

واقعیت‌های

نوشین مجلسی
رسانه

همچنان بحث نظارت بر محتوا و تنظیم مقررات برای محتوای آنچه در شبکه نمایش خانگی و وی‌اودی‌ها منتشر می‌شود، داغ است و عده‌ای مرجع صدور مجوز و نظارت بر عملکرد آنها را نامشخص می‌دانند و بیان می‌کنند تناقض‌هایی در این زمینه وجود دارد که بسیاری از صاحبان آثار را برای دریافت مجوز و پیروی از قانون سردرگم می‌کند. این در حالی است که گستردگی شبکه نمایش وی‌اودی‌ها، بیش

دوباره‌کاری در اخذ مجوز؟

یکی دیگر از نقدهایی که مطرح می‌شود این است که دست‌اندرکاران تولید یک برنامه که از شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی به صورت رسمی مجوز ساخت دریافت کرده، دوباره برای پخش این برنامه از طریق پلتفرم‌های وی‌اودی باید مجوز ساترا هم دریافت کنند. یعنی مسیری که برای دریافت مجوز ساخت به صورت معمول باید یک‌بار سپری می‌شد، به دلیل کشمکش میان صداوسیما و سازمان سینمایی دو بار باید طی شود و سازندگان برنامه به جای تمرکز بر محتوای تولیدات‌شان، وقت و انرژی خود را برای قوانین بروکراسی بگذارند.

مسیح‌پور در مورد نقدهایی که پیرامون دوباره‌کاری مطرح می‌شود، بیان می‌کند: درباره مجوزها همان‌گونه که اعلام شده هر نهاد حاکمیتی و هر نهاد قانونی در کشور که مسؤولیت صدور مجوز محتوا را داشته باشد، به رسمیت شناخته می‌شود. ممکن است یک زمانی وزارت ارشاد باشد و بعد از مدتی به بخش دیگری منتقل شود. این قاعدتا برای تولیداتی است که داخل کشور دارد اتفاق می‌افتد. ساترا به‌عنوان رگولاتور رسانه، آن نهادی که به‌طور قانونی دارد این کار را انجام می‌دهد به رسمیت می‌شناسد و با آن همکاری می‌کند. همان‌طور که در دو سال اخیر این‌گونه بوده‌است و سریال‌هایی که در این حوزه پخش شدند براساس مجوزهای نهاد قانونی مربوط تولید و بر همان اساس پخش شدند، ولی در مورد برنامه‌های ترکیبی و تلویزیونی مثل جنگ‌ها، مسابقات و برنامه‌های گفت‌وگومحور که معمولا توسط خود رسانه تولید می‌شوند و فاصله تولید تا پخش بازه زمانی کوتاهی است، ساترا مستقلا ورود کرده و به رسانه‌ها هم به‌صورت دستورالعمل ابلاغ شده‌است که اینها نیاز به مجوز ساترا دارند. حالا این‌که قبلش از جای دیگر مجوز گرفته باشد یا نه، فرقی نمی‌کند. ممکن است برخی نهادها اقداماتی انجام دهند که مجبور به مجوز دوباره باشند ولی ما اعلام کردیم اینجا برای پخش برنامه‌ها روی رسانه‌های صوت و تصویر مجوز ساترا کفایت می‌کند.

دغدغه رقابت

لازم نبود پلتفرم‌ها را تبلیغ
سازمان داریم. از نظر ما رس
جای دنیا هرکدام از اینها چه
ارزش نقش ایفا می‌کنند.

چند اقدام مثبت

- محمدرسول حاج اقلی، س
سامانه‌های عرضه محصولا
ایجاد شده یا در حال ایجاد ش
به لحاظ متن و گفتار و صحن
اطمینان این فرآیند، هر رس
محتوایی تعریف شده و دقیق
- برگزاری جلسه بررسی زم
گرفت و در آن از راه‌اندازی س

در دیگر کشورها چه خبر است؟

نظام‌های تنظیم‌گری رسانه در جهان دارای طیف متفاوتی هستند. برخی از کشورها سنت دیرینه‌ای در قوانین و مقررات‌گذاری بخش رسانه دارند درحالی که تنظیم‌گری بخش رسانه در برخی دیگر عرصه جدیدی است. کشورهای مختلف با توجه به نظام سیاسی و بافت فرهنگی و اجتماعی خود نهادهای مختلفی را برای تنظیم‌گری بخش رسانه ایجاد کرده‌اند. این نهادهای تنظیم‌گر رسانه در کشورهای مختلف به منظور تحقق منافع عمومی در حوزه محتوای رسانه‌ای و همچنین ایجاد صنعت رسانه‌ای پایدار و توسعه و تقویت حاکمیت رسانه‌ای کشورها شکل گرفته‌اند. به منظور کارآمدی و اثربخشی فعالیت نهادهای تنظیم‌گر رسانه سعی شده است تا حد امکان استقلال عمل نهادهای تنظیم‌گر از بخش صنعت و همچنین شفافیت عملکردی و پاسخگویی آنان تضمین شود. نهادهای تنظیم‌گر ابتدا به منظور نظارت و مقررات‌گذاری در حوزه پخش عمومی رادیو و تلویزیون شکل گرفته‌اند و در سال‌های اخیر با توجه به ظهور و توسعه بازیگران رسانه‌ای نوین، تغییر زنجیره ارزش تولید تا مصرف رسانه‌ای، سعی کرده‌اند به بازنگری در سیاست‌ها و مقررات پیشین خود به منظور انطباق با شرایط جدید پرداخته و با استفاده از ابزارهای جدید و اتخاذ رویکردهای نوین درصدد تحقق منافع عمومی در سپهر رسانه‌ای به اقدامات تنظیم‌گرایانه دست بزنند.

فرانسه

برخی وظایف اصلی سازمان رگولاتوری فرانسه عبارتند از:

- اطمینان از کیفیت خدمات عمومی و ایجاد تعهدات خدمات عمومی برای اپراتورهای خصوصی و اعمال اقدامات حفاظت از کودکان
- تعهدات خدمات عمومی مربوط به کانال‌های تجاری و همچنین کانال‌های عمومی
- این سازمان حقوق و وظایف رسانه‌ها را در رابطه با مردم خود چارچوب‌بندی می‌کند.

بریتانیا

در بریتانیا قانون ارتباطات سال ۲۰۰۳ بعد از سه سال مباحثات عمومی گسترده به تصویب رسید. این قانون به تاسیس یک نهاد تنظیم‌گر همگرا به نام آفکام منجر شد. آفکام را شاید بتوان یکی از معروف‌ترین نهادهای رگولاتوری در ج
این نهاد صاحب قدرت تنظیم‌گری در بخش اعظمی از ارتباطات الکترونیک است
برودکست، ارتباطات دوربرد و خدمات ارتباطی بی‌سیم است. در حال حاضر آفک
قانونگذار، تنظیم‌کننده و نظارتی حوزه برودکست و فعالیت‌های رسانه‌ای کلان در ب
که به‌صورت فرادولتی وظیفه مدیریت پخش رسانه‌ای را در سطوح مختلف بصری
اجتماعی و حتی سیاسی به عهده دارد. آفکام یک ساختار ۱۰ نفره دارد که انتص
اعضای غیراجرایی توسط دولت (وزیر دولت در امور فرهنگ، رسانه و ورزش) صورت